

GORJE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

BOD. VI.

ZAGREB, 29. SRPNJA 1951.

BROJ 31

JEDNO SU UČITELJ IN JEGOVI PRIJATELJI

Nisu bili pristazi Isusovi samo muškarci svake dobi i staloča, nego i ženski red je bio, možda i više, u tom zastupanju. U prvom redu bila je tuga Majka Isusova bl. Dj. Marija. Ona je sigurno privukla Isusu mnogo žene svojim usornim primjerom naivčeg žene, koja se pojavila na temelji. Samo je Njemačna pojava generalizirala njegovu govoru, kojom se nitko nije mogao ostati. Njena duševnost i tjelesna lječenja. Njena velika svestnost i duboka poniznost osvajajuće su svakoga, a napseni članci red. A Njeno zagovaranje kod Sina bio je tako velik, da je On doista shog. Nje taklio dobra utinio izkonsku svjetlost.

Nema nikoga u povijesti svijeta, koji je taklike snijala za ženu, koliko na Spasitelj. Želja, bi se mogla nazaditi druga nauka, koja bi proizvela tako velik preokret u ženskom pitanju, koliki je ciljanja nauka o jedinstvu i nezavreljosti braka. Ona je kao usvođljiva rata proti nepodnemljivoj sni, koju je žene imala u obitelji. Spasitelj postavlja i brani žensku i mužjinsku čast. On je dobio i ženu posve u hodu i žensko mjesto u obitelji. Kolikor li su Mu morale biti učinkovite mnoge žene za Njegovo spasosorno riječi, koje je na njih rekao? Kako li su Ga slavile!

Mnoga je uboga gospodica došla k busu, kada je Isusova prijateljica gospodica. Zahvaljujući Mu za milost i pravu otkazivanju i uzvjetujući Mu vježnu odanost. Mnoge su žene, slijedile Isusa na Njegove putovanjima. Brinule se za udržavanje Spasitelja i Njegovih vlasnika. Druge su pak, kao što Maria i Marija iz Botaniće, pozivali Njega i Njegove apostole i svome stolu. Spremali Mu mještje i ugodni odmor, nakon borbe s vodom Šidovatogara naroda.

Pohvala i čestovanje su zavržedile one vjernje službenice Gospodnjine, koje su Ga tako isto odvratno pretile na Njegovo Kršćansko putu. Prema fizičkoj naizmeđu nasci bliske slijede spoljaktivni simboli i praktici ih sušticeleman na njihova poslijednjome putu. I doista, to je bila tako jaka i tsvna ljubav prema Spasitelju, koju ne namisliš, ni kad misliva prijateljica Isusovu.

Covjedjivo je, da mora zatruditi vremena, da se ispod barem nekotiko učinje, kako su Spasitelj pozvali suda, kad je kao Sin Božji došao na ovaj svijet. Nisu Ga samo pozvali, nego su Mu ga poklonili. Ali, ali, odani. Čestili Ga darovimo svojom Mu ljubavlju, ujepčavali vratiči boravak na mreži. To još više vrijedi, kad nademo, da gotovo cijelo covjedjivo je, da je Nj mašta. Neustitito se od Njega odvraća red zidovatogara, koga je Bog izabroo odsljavo. Neumno to, nego je još slošnije. Ali, ali, ali, ali,

svećenici toga naroda. Oni su Mu otečevali život i končano Ga na najpogrđniji način otpremili s ovo-ga svijeta. Stoga treba da budemo zahvalni onom malom krugu Isusovih prijatelja, koji su barem doneli svoju ljubavlju i vjernodost prema Božjemu Sinu, poravnali aramatu, što su Mu je zadali Njegovi neprirjeđaji.

Kad pred našim očima jakrasilika Kristovih prijatelja, tada sva-ko pravo kraljevsko srce osjeti topnu, obilnu i djetinjsku ljubav prema ovim praroditeljima naše svete vje-re. I mi moramo klicati: »Očevi naše svi vjere, vas podržavljaju vaši unuci! Vi ste posljednji dobiti ostaci patriarka i zakonodavaca, proroka, kraljeva i junaka, svetih mističeva i žena Staroga Zavjeta. Vi ste onaj maleni broj, koji je novi Naš u svrsoj ladi — Crkvi — spasio iz pre-knoga potopa, kojim je potopljeno židovski narod. Vi ste veza između Staroga i Novog Zavjeta. Vi ste žokot u Sinagogi, čiji se lok i smaga bila osušila, jer nije nosio nijednu zelenoglavu. Njego se zakuhajmo, sa joj jedinstva granu novog žokota, a je Isti Krist i zato se nije opte-nio našem, preuzeo i donio obilne plodove, plodove za vas i vašu djecu!«

Sin je Božji imao prijatelja, kad je na žemlji živio. Tu su milost i pravo učinili stjetki izabranici, koji su živili u Svetoj Zemlji prije dvadeset vjekovima. Njih je same Gospodina tako prouzeo svojim prijatelji-

ma, kad je rekao: »Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna, što radi njegov gospodar. Nego sam vas nazvao prijateljima, jer sam vam sve javio, što sam čuo od Oca svoga« (Iv. 15, 15).

A taj isti Spasitelj djeluje medu nama i dalje i sada. Iz svetobranjšta sudjelamo neprestano Njegovu poslov: »Dodatak k meni svi, koji ste umorili i opterećeni, i ja će vas okrijeptiti. Usmije jasno moj na sebe i naistici se da manje, jer sam krotak i ponikan vrećem, i naći će pokoj dušama svojima. Jer je jaram moj sladak i bremo je moje lako« (Mt. 11, 28-30). — »Knjazje i vidiote, kako je sladak Gospodin« (Pa. 23, 9).

— »Kao što majka ljubi svoje dijete, tako ču i ja vas ţejati; ja ču vas na svojim grudima nositi i vašu kojtinu jubititi« (Is. 69, 12, 13).

Tako učinio govorio Isus svojim prijateljima u Novom Zavjetu. Sve vjeze i sačeplje, što je čuo od Oca. Sve a njima dijeli. I poziva ih k sebi, da ih i Sebe zamjera dode. Da budu jedno s Njim. Da osjeti, kako je On slatuk, a svjetoj ljubavi prema njima. Ljubi ih vise nego majka svoje dijete. Ona mu dodeže, daje sve, mijaljko, ali Gospodina, da je svojim prijateljima svega Sebe: svetu Božanstvenost i čovječinstvo, svoje Tjele i dušu, svoje meso i Krv. Noi ikakle na grudima svojima, i čini udovljenja svoga mističnog tijela.

Tolika je Njegova ljubav prema prijateljima Njegovim.

NJEMAČKI KANCELAR dr. Konrad Adenauer, prilikom svoga boravka u Rimu, bio je primljen u audienciju kod sv. Oca u srijedu, 20. lipnja.

JUBILEJ SOCIJALNIH PAPINSKIH ENCLIKILICA, i to 70. godišnjicu enclike »Borbor novarum papae Leonis XIII. i 20. godišnjicu enclikice »Quadragesimo anno papae Pli XI. kancelarij dajem svijetu su proslavili na svečan način.

TE LJUDE JA VOLIM

Se zdravim i lekemim smijehom,

Očju vedri i punuti zvijezda

Sto dvojno sjaju; bez onih galajica

Grovnih strasi, što raduju griješnika

Na kojim se sruši i sruši i sruši

XI. NEBUJLA PO BUDOVIMA

20. VIJEĆE 1961.

Daničić sv. Evandjele (Marko 2,13-27) priopćuje, kako je Isus održivao glasbenike, išao ga je uzeo mame i da naredi, dokao se pričom njegovih mame i slijedom se dokao njegova Isus, pogledao na nebo, uzdušnu i rekao: efeta! I odmah mu se otvorile uši i usmijala mu se Isuk. Naredi se da vidi i govorio: Sve je učinio dobro, glumica je povratio sluh, a njemima govor.

I, mi smo gluhonjemci, ako ustrajemo u grževnici. Gluhni na poziv Božji, da se obratimo, na Njegove prijetnje, na opomene roditelja, prijatelja, na preporučenje riječi Božje. Nišanju smo za molitvu, za kajanju i za priznanje svojih grešaka. Nijesmo, kad treba bilježiti odvratnost od zla, a uputiti na dobro. Molimo Isusa, da nas taksuje svojim molosom, pa da se olasbedimo svojih grešaka, koji nam briječe da dobro čujemo i govorimo.

Isus je rekao gluhonjemcima: efeta, ti, iši otvorit će, i odmah mu se razrijetio jezik i otvorio sluh. I nama je svećenik kod sv. krišćane rekao: efeta, ti, iši otvorit će, i mi zato treba da imamo otvorene uši za svete Istine i spomenice posuke, ali i zatočenje za zlakom i zavodljive govore. Treba da imamo razrijeten jezik za hvaljenje Božje i za kajanju i svetu pokutu blagoslova, a svetom za grževne i sabljebitve govere i razgovore, za laži, ogovore i kleštu. Sjetimo se, da čemo za svaku svoju riječ odgovarati pred Svetišnjom, naše stolnoči crkvi, na vrata ustiljiva svojih, a nai ogradimo trnjem, da kuhaju se ne mogući ući u daju.

Sve je dobre ubrige, gubitak je po pratio sluh, a njemima govor. Tako je Isus slavio narod. Dobra djela privlače ljudje i potiču ih na ljubav, a pred Bogom zadržuju nebo. Zato i mi vrâšimo same dobra djela i vrâšmo ih dobro. Dobra djela još imaju, priuštavajući svetu Misu, čuvanje Majke Božje, sv. Isipovlje, sv. Prikret, sklanjanje riječi Božje, djela ljubavi prema bližnjima, muhovama i tjelesima. Sve to obavljamo tako, što i sabramo, pa temu biti uši. I Bogu i ljubima. A paša svakidašnja djela, koja nisu ni dobra ni zla, vrâšimo i dobrim nakanom, pa će nam i tako biti za čunovito korist. Tako već znam živjeti kudinje Gospodinu: Bože, Štigod budem čuvan dobro, malo, zla, Ho, trije, we to neka bude Teti na slava. Sveti Pavle: nes popasnoće! Ili vi ješ, ili paš! Bi dragi Bože raditi, sve zadite na slavu Božiju. Tono će svata daja pribog, biti zasluzila i stedi nam veću slavu u nebu.

MISLI O SV. JAKOBU

— »Podiće samom i učinim ču-
vati ribarima tjedne, — rekao je Krist
težici ribara na jeser.

Osvježeni i oslobodjeni saugom Božje
i čovječja, bez kolobanja, ostavili su
vjeljivo jezero, barke s mrežama, male,
bilježe krupe uz obalu, radići dnevnog
života, zaneši za vlastivima i burama.

Trojčak: Simon, nazvan po Kristu
Petar & Stjepan, a ostala dvije, sli-
novi groba.

Trojčak: Simon, proseg, opažen, iz-
bradzana, lica, sjajnji gornji zuba: —
Ivan, pješac, plavokos, sunjarskoga
pogleda, i — njegov smedi, muševni
bezt Jakob.

Trojčak: prvi apostol, živo obilježen
triju krapotom: Petar: gronika riječ ne-
počekljive Vjere; Ivan: plamen dne-
vina Ljubavi; — Jakob — sreden, pun
pouzdanih u svega Gospodina, — utvrd-
jeno Ustanje.

Jakob prislušava s Petrom i Ivanom
prebraćenju sa gari Taboru. Na Taboru
je Jakob saznao što znaci: »Uskr-
šenje tjelesa». Spoznaje to po dlinom,
prebraćenju Kristu i uskrsnuće tjelesa
onih, koji će aliđiti Njega.

Velički je Užilje znao slabosti ljudi, i
pa i slabost svete trojice. I to
je jedan od razloga, zato li se ukazuje
prebraćenje: da se ne slabazne od
Bogova blagobraćenja. Raskrivenog iz-
mrcvarenog Tjelesa u strašnim danima
Mučenja, i da se ne straže uništaja svoga
tjelesa, a za Njega — poradi Njega.
Jedan mušta će ih bekati, kada budu širili
Riječi Njegove, Njegovi Ljubavi i vječ-
noga kraljevstva — Kralja Krista.

Jakob je prislušavao i uskrsnutu
skrivenost svete trojice.

U blizini Ema, nešto udaljen od svojih
učenika, možio je Jakob. U nju, okru-
ženu Andolinom, učinila mu se Mati
Božja. Sprijeda je na prijestolju, a zat-
im slike međučinje odavavajući su pla-
vjetinom neba.

U isti dan spasio je Jakob i Andela,
koji su nosili stup od jaspisa i Marijinu
stiku.

Jakoba, sinu moje, rekla je Bogom-
majka nješto, — Smognut je, da ovde
sakida crkvu, i da se u njoj pod Ime-
nom Mojim učišća. Ime Njegovo.

U smenoguge, obecjam veleće mil-
osti i blagošću: Za dokaz moga obe-
ćanja ostavljaju ti ovaj stup i stiku.

I Jakob, uz pomoć Andela, odmah
udiši temelje preve Crkve — Kraljeće
Nebra.

Što je istina na ovoj legendi, koju je
kao i mnoge druge sačinila ljubav
k Mariji — teksto je ustvrditi, no u
Sarajevi postoji Crkva »Naše milo Go-
spode od stupu«, vjerujući da je joj te
temelje učinio sv. Jakob. I da je crkva
po sv. Mariji Andeli. — i da je te
čuvati dole, dok onđe bugle silika —

Nesporiva je istina, da je ova drago
svetište posvećeno do časas od ne-
vjernosti Židova, krunstva Rimljana,
raskolnikova Aržanjana, barbarska i
iranstva Maura i pogona.

Sv. Jakob je svetac, heroj, mučenik.
Njegov je rad i život jasno poruka:

»Uđite se u Božja, ne uđujte se u
sebe. U Božjim smo rukama — u
domu smo rukama.«

Njegova slijediti znači — a pouzdanjem
poči stopama Kristovim. Sveta je du-
nost aliđiti Kristu — a pouzdavati
se u Njega smati utvrdi ustanje, kroz
koje dolazi najveći dar Gospodinov:
Mir duše, koji uvjet dati ne može!

Martinez Rafael, meksikanski
politicar, autor M. S. mekšišanskog
Ustava, prema kojem je Crkva izgubila
svoje škole u Meksiku i svaki upliv na
štovstvo umirovio je učitelje, studente
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Umeće, vještovanje, a Marijino Ume-
će, počne točno karisava tu život. Ali
samo mukica vještovanje kao i naj-
većim vještovanje prelazi u učitavanje
činjenele u tečeljku ne dostiži, stvar-
nosti, koju sučeljivo slavimo i
zaujavljamo. A nebeski Marigil. Zato je
Bogu i Mariji držala tu narina koraljka
i jednostavno Misu i Pricelac u najza-
bljujućoj crkvi, da li niješ posljed
najbolje učitovanje pjesma i na-
diziranje svećenosti, ako s njima nije
pojela i sv. Misu. Liturgija je nama
čovjek, život s Kristom, jer
Crkva je Krist i Pavao, i Hrvat i
Marijino, jer Marija je započeo Krist.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Umeće, vještovanje, a Marijino Ume-
će, počne točno karisava tu život. Ali
samo mukica vještovanje kao i naj-
većim vještovanje prelazi u učitavanje
činjenele u tečeljku ne dostiži, stvar-
nosti, koju sučeljivo slavimo i
zaujavljamo. A nebeski Marigil. Zato je
Bogu i Mariji držala tu narina koraljka
i jednostavno Misu i Pricelac u najza-
bljujućoj crkvi, da li niješ posljed
najbolje učitovanje pjesma i na-
diziranje svećenosti, ako s njima nije
pojela i sv. Misu. Liturgija je nama
čovjek, život s Kristom, jer
Crkva je Krist i Pavao, i Hrvat i
Marijino, jer Marija je započeo Krist.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Premalo je bilo
Kristu, da bade samo na vještici, na
Kristu. Iviči u svojoj Crkvi, On je
zvao načinješta, Pa sv. Mesi i Pri-
česti obavljajući delaz u našu crku, da
nešas svog Boža. Po svojoj naši liturgiji
Crkva hranu, odvijaču i vodi u vječni
život, gdje čemo s Majkom, Marijom
zaujaviti, budi zastora, obavljajući učitav-
anje Bogu.

Marija — Šta kašnju obavljeno, re-
da se nadine obrazima, da se u lati do-
ne obrazima, žrtvama za nas, na-
dizavajući Mariju. Marija, Ona nara-
đena Ona, Ona je na životu. Ona pri-
mjenjuje Njegovo učitovanje, a učitovanje
Ona, Ona dječi mlađi Njegova otu-
pitište, Ona je i Ona sama od Njega, et
na sem, da nas svjeti životom (litur-
gijskim) od vjere dovede da učitavaju-
mo se, a učitavajući na mali, se

maličkom putu ne idemo sami, a nama
je i u nama Krist, put, istina i život.

Kristova, sruška nije samo istina, koja
nas razvjećuje svojim učitovanjem i vi-
đi u mreži slijedeću.

Iz prirodnih nauka

ASTRONOMIJA

Astronomija — nauka o zvijezdama — je najstarija nauka, i nauka, koja će svakako najduže trajati i sve više pobuditi zanimanje i divljenje ljudi. Ona je važna nauka, pa možemo kažati u izvjesnom smislu, sudobosna nauka za život i povijest ljudi.

Nebesa su tijela bliskog i dalekog svemira umjelost naročite vrste, koji se nijedan umjetnik ne može približiti. Nema čovjeka, koji se neće diviti obliku i prelijevanju boja. Saturi i njegova čudovitog prstena. Nema čovjeka, koga ne će optarati umjelost izgradnje kuglastih zvijezda. Nema čovjeka, koga majstorskom snagom ne će privuci otoci beskošnog svemirskog oceana — oni daleki zvjezdani gradovi, koji su od nas udaljeni milijune godina svjetlosti, a da je čovjek s njima opet u dodiru — svojim mistima. Astronomija čovjeku proistruže obzore, od uskih zemaljskih vidika k beskrainim prostorima svemira, do samog Tvorca svemira: Već je rimski filozof Cleopat reku: „Tko je tako nerazborit, te kad pogleda na nebbo, ne shvaća, da Bog postoji!“

U samom praktičnom životu astronomija je korisna u više pravaca. Malo nijih znaju da se i danas, kada se brodarstvo tako usavršilo, kada postoji kompas, radio i radar — brodovima upravlja pomoću zvijezda što proučavaju astronomi, dajući moreplovima i tzv. naučne emfemeride. Naime kompas osvjetljuje samo smjer kretanja, a mjesto na publini, gdje se brod nalazi, može da se utvrdi samo mjenjem na osnovu motreća nebeskih tjelesa.

Pitanje datuma i kalendara riješlj je također astronomija. Godina, odnosno početak i trajanje godišnjih doba, osnova se na godišnjem prividnom gibanju Sunca po krugu ekliptike, kroz 12 zvježđa životinjskog pojasa ili zodiaka, a te podatke izračunavaju astronomi.

Ako se zapitamo: kakšje je sajt? — opet nam daje odgovor astronomija, jer se svi naši zemaljski slavovi ravnaju prema vječitu sunu, na kojemu su gibanja zvijezda kazalačke, gdje čitaju astronomi pojedino vremenski instrumente?

Astronomika su mjerjenja jedna od osnova premjera Zemlje i izradne geografske karata, pa je tumač astronomiju sastavni dio geodezije (nauke o premeravanju površine zemlje) i zemljopisja.

Pravilnost nebeskih kretanja, te mogućnost da se ona predvide na dugo vrijeme, pokazali su, da priroda podiže zakonima i astronomija je bila prva, koja je to otkrila i ustavljala savršenost tih zakona.

SVETI OTAC PAPA PIJO XII. pratio je u srijedu 9. lipnja u generalnu audienciju nekoliko tisuća vjernika iz Italije, Belgije, Engleske, Sjedinjenih Američkih Država, Argentine, Austrije, Njemačke, Francuske i ostalih zemalja. Sv. Otac je odrio pristupima govoruša šest jezika a zatim ih podio apostolski blagoslov.

U GRADU ENUGU u Nigeriji na svenčan način je blagoslovljeno novo bogoslovno sjemenište za domaće bogoslovje. Zgrada novog bogoslovnog sjemeništa je blagoslovio Msgr. Mathew, apostolski delegat za istočnu i zapadnu englesku Afriku.

NA HONOLULU je svećano poslavljena 10. godišnjica utemeljenja tamoznog bliskupstva. U ovih 10 godina od kada postoji bliskupstvo na Honolulu je povećan broj svećenika od 81 na 125, a broj daka u katoličkim školama od 8.000 na 13.000.

RASELJEN »MAJMUNSKI GRAD». Premnultni francuski učenjak i istraživač Calmette osnovao je bio u Kindi (francuska Gvajana) majmunski grad, koji je sada potpuno raseljen i ispraznjen. U tom »majmunsom gradu« majmuni su živjeli u zdjelima kućama s električnom rasvjetom, sanitarnim uređajima i tekućom vodom. Majmuni su spavali u krevetima, a o njihovo odgoju su se bavili posebni odgojitelji. C. mette je bio pristalicu zablude da čovjek pojde od majmuna. On je ovim svojim »majmunsom gradom« dokazao i to, da same vanjske prilike mogu utjecati na razvijati nekog bića, lako nemu umstvari, samom blizu svjetlosti za to sposobnosti. Međutim njegov pokusaj je bijedno propao. Majmuni u »majmunsom gradu« ostali su i dalje majmuni isto onajveči, kakvi su i najmanji u prastrušama. Radi toga nije preostalo drugo, nego da se »majmunski grad« isprazi i da se upotrebi za pamećne svrhe.

GENERALNI KAPITUL REDA KAR-TUZIJANACA je održao, da prvi put u povijesti bliskupstva u Sjedinjenim Američkim Državama i da otvorio prvi dio u težoj zemlji. Ovo je prvi put, da Kartuzijanci osnuju svoj samostan u južnoj Europi. Samostan će se zvati »Nebeski Put« ili engleski »Sky Farm«.

KATOLICKO STUDENTSKO UDRU-ZENJE Velike Britanije pozvalo je katoličke studente organizacije dijelom svijeta, da izazovu svoje delegate na ljetni tečaj, koji će se održati u Kolegiji sv. Edmundija u blizini Londona od 8. do 17. kolovoza. Glavna tema ovoga tečaja će biti »Teologija i svjetovne znanosti.«

piše o Bogu i završava: »Saopšio sam ijudima divotu djela Tvojih, koliko je moj ograniceni duh mogao da obuhvatiti Tuvo beskonačnost.«

Isaac Newton (Ajsak Njutn) otkrio je zakon gravitacije (sile teže), po kojemu se planeti i druga nebeska tjelesa gibaju u prosjoku. On na kraju svoga velikog djela »Matematička načela prirode filozofije« govori o čudesnom uređenju Sunčeva sustava i o Bogu kao Stvoritelju svemira, te završava: »Iz tog slijedi, da je Bog živi, mudri, sve-mogući Bog, neizmjerno savršeno biće, koje stoji nad svim.«

William Herschel dokazao je vrijednost zakona gravitacije i u dalekom svemiru na gibanju dvjorih zvijezda, utvrdio je gibanje cijelog Sunčeva sustava, utemeljio je sve grane stvarne astronomije i upoznao osnovne crte razmjesta zvijezda u Milijunaru. Putem Mrežne točke gibanja nebeskih tjelesa, koja ne okreće nikada izvan svojih staza i obilaze ih tako jošno da nikada ne uranju i ne zakapaju u svoju stanicu niti stoti dio sekunde — s pravom je Kazuo Herschel: »Samo optočnost jednog neizmjerno mudrog Duha rješava tadašnje.«

Astronomija je po svemu vladarica nauka. Ona je i te kako znamenita, velika i korisna nauka. Ona nam je otkrila nepoznato, golemi i veličanstveni zgradu svemira, a zgradu, koja je puna otkaza rukava Stvoriteljevin, puna djeja uima i moći Njegovih.

Ljude Kepler je otkrio točne zakone, sa planeti gibanju oko Sunca. Na kraju svoga djela o harmoniji svjetlosa

Iz katoličkog svijeta

O ZAVISTI

Sveti Pismo:

Ne zavid si nemu, da Želit da im budet drug (Prlje, 24.1).

Tko se raduje nesreći drugoga, ne ostane sam bez kazne (Prlje, 17.5).

Ne jedi kod onoga, koji je zavidan (Prlje, 23.6).

Po zavidil davoljovo dode amri i svjet, koji pripadaju onome, preprek nju (Mudrost, 2.24-25).

Ne ču da budem u sasvemu sa zavidom izdelenom; jer ono nema ništa zajedničkoga s mudrošću (Mudrost, 6.2).

Zao je, tko ima zavidno oko (Sirk, 14.6).

Oko zavidnikovo gleda zavidno na kruh i oskudjeva na vlastom stolu (Mudrost, 14.10).

Ljubav ne zavid (1. Korinjan, 12.4). Odabacite dački svaku zloubu i svaku klevetanje (1. Petrova, 2.1).

Sveti Oci:

Kršćan je mora najviše čuvati i pamti, da ne bude zavidan (Ciprian).

Zavist je korigi svu zalu, izvor potresa, rasadnik sloboda (Ciprian).

Zavist je pratilica obolosti, jer ne može biti, da oholica ne zvidi (Sv. Augustin).

Zavist se izlosti radi tugega dečaka, veseli se sli drugih (Sv. Augustin).

Zavist unštava i troši dušu, u kojoj se naziva (Sv. Augustin).

Zavist je kćerka obolosti (Sv. Augustin).

Zavist je najveća od svih zala (Evdolog).

Zavist dica ne samo u mnoge nego i u najbolje (Grgur N.).

Za srećom brzo te zavist (Sv. Ambrož).

Kao što sjeća neuspjeha prati one, koji po suncu idu, tako isto prati i na vlast one, koji idu po slavi (Sv. Makst).

Kazni pisi:

Covjek, kome nitko ne zavid, nije srećan (Evdol).

Tko previše promatra tudi smrtnost, ne uživa svoju (Seneca).

Kao što rde izjeda řeflje, tako se vrednike izjeda njihova vlastita strast crvulja.

Nada zavist traži utjeku duše od sreće onih, kojima uživaju (Bočićevac).

Cesto se razmećemo i najviše strastima; ali zavist je božajšta i stamotom, koju se nikada ne usudujemo priznati (Bočićevac).

Nije narodne poviševice:

Bolje je da ti zavide, nego da te zave. Teko onomu kouse nitko ne zavidi. Lad mudrom zavidi!

Nenavidniku se omanti nos i uzraste oči.

Tko se tudem zlu vesoli, nek se svedruje budi nade.

Tko drugog nenavidi, taj sam sebi zlu vidi.

Vode i zube nikada ne će nestati.

Zlobnik se prije smrte negi sunce zapade.

Zavidnik niti je sam vesel, niti pravi drugom veseli.

GRABU RAD OLDESIOR, biskupijski ombudsman u Slesvici-Holsteinu, se cujim je nevjedne-katoličke diaspore, benevolentno osnivaju svoj novi samostan. Ovo je prvi slučaj, da se u svim katoličkim poslijednevima osniva jedan katolički samostan.

SAVJE SVICARSKES KATOLICKES MLADIĆE, održao je svoju godišnju skupštinu u Einsiedelu, na preduzeće 350 delegata. Društvo katoličkih mladića u Švicarskom broji 50.000 članova udržava i 662 županije državu.

DEKLARACIJE KATOLICKOG FAKULTETA papinske sveučilište „Preparandu Fidei“ podnijelo je 20. Oca na dan knjige, koji je izdano i u fakultetu, a kojim se fakultet i studija, o kojima se s točkog vidi spasa. Mi upućujemo Božanskom Patrijarhu molitvu Crkvenaku: »Kao što se pred vama pokazao sveti napravnik Njihovog Katoličkog vjeća (Rimlji, 1.11-12).

S dubokim zadovoljstvom medutim, znamo, da se u vise nadje, da Crkveni sveto vjeća broj onih, koji su po Božoj volji polazivi velikoj sluti: provjedivaju svjetla Emanuele. Ipak mnogo toga ostaje da je učaći i mnogo toga da se usdržati molitvama od Boga i aposta. Misleći na bezbrojne natre, koje treba djevojčinku malonosu i jednog putovanju u svetištu, prvi jednom u svetištu sv. Lovre, a drugim u Božanskom Patrijarhatu, a treći u svetištu sv. Ante u Šibeniku. Tako, da bi se pred vama pokazao sveti napravnik Njihovog Katoličkog vjeća.«

Dr. MICHAEL BOCHTALE, profesor dogmatike, koji je danas u Njemačkoj najviše predstavnik te gruke, izjavlja:

„Izvrsna je vrednost i značajnost našeg